

[Arbejdsministeren.]

ger, om der er givet dispensationer, så er svaret ja.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om begrænsning af skattesagernes antal [af Glistrup m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 11) findes i tillæg A. sp. 37, fremsættelsen i tidenden sp. 119).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Anders Andersen):

Forslaget til lov om begrænsning af skattesagernes antal går jo ud på, at skattemyndighederne skal være afskåret fra at rejse skattekrav på under 40.000 kr., hvis ændringer af skatteansættelsen ikke iværksættes inden for en frist, og en meget kort frist, nemlig inden den 8. november i året efter indkomståret. Det fremgår ikke af forslaget, om det også gælder, hvor der er tale om bevidst skatteunddragelse, og det må vi vel foreløbig gå ud fra at det gør.

Men jeg står helt uforstående over for forslagens bemærkninger om, at dette lovforslag ikke vil øge skatteuretfærdighederne. Efter min vurdering vil det netop øge skatteuretfærdighederne og øge dem meget voldsomt, idet det jo vil være afgørende, om en skattesag er blevet rejst før eller efter den 8. november. Det er så kort en frist, at man må sige, at det uundgåeligt vil medføre en række forskellige vurderinger af de forskellige skatteydere.

Jeg vil også gerne sige, at jeg står helt uforstående over for, at man med et sådant lovforslag ønsker, at skatteunddragelser helt

op til 40.000 kr., hvis denne frist ikke er overholdt, skulle fritages for beskatning.

For mig står det sådan, at dette lovforslag vil medføre meget større urimeligheder end dem, vi har i vor nugældende lovgivning, og jeg må for mit vedkommende ubetinget tage afstand fra lovforslaget.

Heinesen (S):

Jeg har forstået hr. Glistrups forslag således, at skattevæsenet efter den 8. november i det år, der følger efter indkomståret, kun kan rejse skattekrav på mindst 40.000 kr.

Forslaget indeholder ikke nogen begrundelse for, at man netop har valgt den 8. november som skæringsdato. Hr. Glistrup har muligvis valgt denne dato, fordi den falder sammen med den dag, den tidligere regering udskrev valg til folketinget, hvad ved jeg. I så fald er forslaget selvsagt ikke sagligt begrundet, men blot et af hr. Glistrups mange reklamenumre.

Under alle omstændigheder savner den foreslåede skæringsdato enhver rimelig forbindelse med skattevæsenets praktiske arbejde, således som finansministeren også var inde på det. Denne skæringsdato vil ensidigt være til fordel for de selvstændige erhvervsdrivende, idet kontrolmaterialet vedrørende lønmodtagerne er så omfattende, så let tilgængeligt og til stede så hurtigt, at en grænse som den 8. november i alt væsentligt vil være uden praktisk betydning for almindelige lønmodtagere.

Men det samme gælder ikke for selvstændige næringsdrivende, hvis selvangivelser det efter sagens natur — det er der ikke noget odiøst i — ofte tager længere tid at behandle; det gælder især for de tidrøvende revisionsarbejder med regnskabs-, herunder bilagseftersyn, og med indhentning af leverandørplysninger og anden form for krydsrevision. En betydelig del af dette ligningsarbejde vil ikke kunne afsluttes inden den 8. november med skattevæsenets nuværende bemanding. Netop fordi lønmodtagernes selvangivelser er forholdsvis let tilgængelige og ligningen af denne gruppe derfor også bliver forholdsvis effektiv, ja, så er det helt uantageligt, at en tilsvarende effektiv ligning af selvstændige skal forhindres alene på grund af den af hr. Glistrup foreslåede skæringsdato. Det er en forholdsvis snæver